

КУЧЕШКО ЦАРСТВО.

Що мжка изтегли Шарко отъ двамата немирници Деко и Дако! Ту го щипнатъ по носа. Ту съ вода го полъятъ. Ту въ количка го впрегнатъ. Ту шията му съ верига стегнатъ — ще го удушатъ!

Търпѣ, търпѣ Шарко, не можа да изстрае. Избѣга въ кучешкото царство.

Въ кучешкото царство само кучета живѣятъ. Дори една котка нѣма. Кучета ходятъ съ чадъри. Кучета четатъ вестници. Кучета продаватъ месо въ месарниците. Кучета купуватъ гевреци. По улици, въ магазини, изъ дворища и стаи — навсѣкѫде се чува само: ау, ау, ау, ау...

Срѣдъ кучешкото царство се издига златна колиба. Въ колибата живѣе кучешкиятъ царь. На шията му блещи герданъ отъ безценни камъни. На главата си има златна корона.

Отиде Шарко при кучешкия царь, поклони се и рече:

— Царю честити, много ме мжчатъ Деко и Дако.

— Какъ те мжчатъ?

— Въ кола ме впрѣгатъ. Шията ми съ верига стѣгатъ. Съ вода ме поливатъ...

— Стига, стига. Тия немирници ще получатъ каквото заслужватъ. Ти остани тука. Хей, Черньо!

Едно рунтаво куче изскочи предъ царя:

— Иди доведи Дека и Дака!

— Слушамъ!

Черньо замаха опашка и тозчасъ се втурна къмъ кѫщата, дето живѣеха Деко и Дако.

Деко и Дако се връщаха отъ училище. Черньо ги причака на вратата. Щомъ го видѣха, Деко и Дако пlesнаха ржце и викнаха: „Ахъ, какво голѣмо куче! Ей сега ще го впрегнемъ!“